

Врш

Година X • Број 16 • 16. мај 2006.

ДЕТИЊСТВА

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"

10 ГОДИНА

Сајам књига

Више књига но камена и опека
у тврђави древној на Калемегдану,
но у средњовековном самостану.
У њима рој мисли, реке туге, смеха,

да им се предаш, узалуд те чека.
Можеш их читати стотину у дану
у кутку каквом тишином заветану,
прочитао их не би за свог века.

Сунце им упекло у златне наслове,
ти не видиш ни како се која зове,
а оне ти се осмехују, нуде,

оне ти пружају својих двери кључе.
А ти одлазиш беспомоћан, утучен,
и дуго ти још после тешко буде.

Десанка Максимовић (1898 - 1993)

Реч уредника

Поштовани читаоче!

У твојим рукама је шеснаести број ученичког гласила *Врт детињства*, који излази тачно десет година. Пишемо о ученицима, за ученике, пишу ученици о другима.

Ако знаш да размишљаш, посматраш и упознајеш, а да никада не постанеш скептик и рушилац – придружи нам се.

Ако можеш да слушаш како твоје речи изврћу неваљалци да раздраже просте и да чујеш како друга уста о теби лажу, а да сам не кажеш ни једне лажи – придружи нам се.

Ако можеш да будеш заљубљен, али не луд од љубави – придружи нам се.

Ово је лист младих, по својој природи здравих људи. Ако у њему пронађете један делић те лековитости, онда је он успео.

Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Емина Ђурић
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Ненад Радовановић

Штампа:
СЗТР "ПОЛИГРАФ +"
Горњи Милановац

Вечно жива богиња поезије

Десанка Максимовић је, по мишљењу многих критичара, један од највећих лиричара српске књижевности 20. века. Све њене песме су интимног, исповедног карактера, обојене лирским расположењем и представљају свет из личног угла. Веома важан елеменат стваралаштва Десанке Максимовић, поред вере у доброту људи, јесте њен однос према природи. Као изразити лиричар, она ствара живе и узбудљиве слике шума, планина, животиња и река, где све одише лепотом и миром. Десанкина љубав према природи је идилична и романтична. Овај склад с природом, често се одражава и на љубавне песме. Интимно исповедне, али недоречене, и када певају о срећи и када су препуне туге, те песме су у складу са песникињом и доживљавамо их као савршено истините, као живот сам. Вечно радознала, окренута животу и човеку, Десанка Максимовић продрала је у људске душе и откривала тајне, да би се на крају суочила са мислима о смрти. Поред књижевног стваралаштва које је посветила одраслима, Десанка Максимовић је поклонила бројна своја дела и деци.

Десанка Максимовић (1892-1932)

Весна Тешић, VI₃

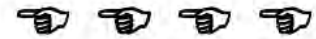
Своју књижевност за децу Десанка Максимовић заснива на основном принципу у који верује, а то је доброта на којој почива свет, љубав и топлина. Њена вера у човечност, нежност и пожртвовање најбоље је исказана у стиховима за децу. Снага ове вечно живе богиње поезије лежи у њеној једноставности која је резултат једног изузетног духа. Прешавши плодан стваралачки пут, песникиња као да је померила границе које поставља језик и мисао, те многе од њених песама, и када их прочитамо, остају делом недокучиве. Ретки су ти уметници који досегну те висине, а то песникињу Десанку Максимовић сврстава у ред наших најбољих стваралаца.

Десанка Максимовић ј
љубав живота,
у њеном срцу се крије
песничка лепота.

Она је наша
кључна тајна,
чувамо је у мислима
и много је бајна.

Јелена Божићевић, VI₃

И ово су рекли о њој

- Мислим да је лирика Десанке Максимовић, у свом кругу, и у својој самоћи, једна од великих лепота и радости наше књижевности – Зоран Гавриловић.

- Та најзначајнија жена свог доба и српске културе, имала је и ону највећу срећу песника: на љубав узвраћено јој је љубављу; била је наш најомљенији песник и писац – Добрица Ћосић.

Десанки у част

Име јој је познато и славно,
душа беше невина и чиста,
дружељубива, тиха, нежна,
увек скромна и иста.

Има срце искрено,
рука јој је позлаћена,
стихове пише чаробно,
увек шешерићем окићена.

Овакав песник заслужује више,
јер она најлепше од свих пише.

Умрла је, али још је с нама,
уметника не односи тама!

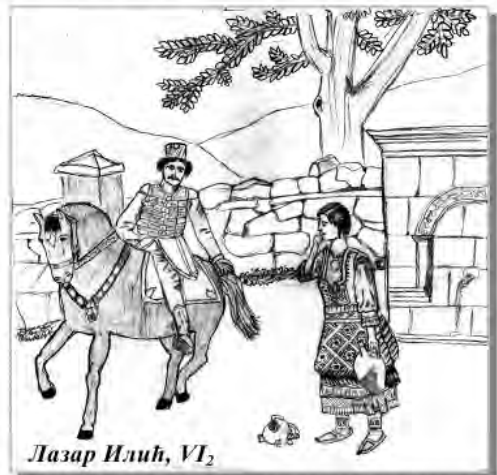
Маја Милић, VI - Враћешница

- Властелинство њене
поезије су природа и љубав
– Милан Богдановић.

- Готово да нема песника
који би целим својим
бићем, целокупним песничким
делом, био толико
наш, српски, као што је
то Десанка Максимовић –
Слободан Ракић.

Тешко је наћи поезију у
којој има толико благости,
и толико светлости,
као што их има у поезији
Десанке Максимовић –
Љубомир Симовић

- Десанка Максимовић је апсолутни песник. И то не само у уопштеном и пренесеном значењу, него и у буквалном смислу -
– Стеван Раичковић

Лазар Илић, VI₂

Литерарна секција

Из чега је Бог створио свет?

П Пре него што је свет настао, ничега није било, постојали су само Бог Отац, Син и Дух Свети. Онда је Бог створио свет ни из чега, слободно и из љубави. Овде се поставља питање: Како љубав Божија може дати постојање нечему што не постоји?

И Око нас постоје многе ствари, а ми понекад и не примећујемо да оне постоје. Међутим, када неку од тих ствари заволимо, она тек тада за нас постоји. Као да смо је ми својом љубављу створили. На пример, свако од нас је имао неку своју омиљену играчку.

Т Док би се њоме играли, чинило нам се да је она жива, стварна. Ја сам, на пример, својој лутки секла косу очекујући да ће она опет израсти. И када ми својом љубављу можемо учинити да неко или нешто постоји за нас и да буде живо, иако је то понекад обична ствар, како онда Бог својом љубављу не може све оживети! Утолико пре то може Бог, јер је његова љубав према нама неупоредиво већа и снажнија од наше.

А Утолико пре то може Бог, јер је његова љубав према нама неупоредиво већа и снажнија од наше.

А **Ако Бог воли свет и човека, зашто људи умиру?**

Братислав Милошевић, IV₂

И Бог Отац је створио свет да живи вечно. Међутим, све умире зато што је створено ни из чега, а све што је створено има почетак и крај. Крај је управо смрт. Дакле, све што је створено, је и смртно. Будући да смо и ми људи створени, онда смо смртни. Бог не умире, јер није створен, он нема почетак и крај, значи, вечан је! Једнога дана ће Бог својом љубављу оживети све што је умрло и смрти ће тада нестати. Исто као што је Бог својом љубављу створио свет ни из чега, тако ће и из љубави оживети све што је умрло. Бог Отац је свога Сина, Исуса Христа, кога

највише воли, из љубави васкрсао из мртвих и тиме показао да ће све што је умрло оживети. Слично је то као кад некога заволимо, па својом љубављу чинимо да та особа постоји и обратно. Цео свет градимо око те особе, цео свет гледамо кроз ту особу, али ако се деси да њена љубав престане и ви то осетите, онда се и ваш свет руши. Дакле, само Бог и човек могу љубављу чинити да неко или нешто постоји као јединствено и непоновљиво, а то је зато што је Бог личност, односно

Бојана Јовичић, IV₂
Марина Влаховић, IV₂

С Бог не умире, јер није створен, он нема почетак и крај, значи, вечан је! Једнога дана ће Бог својом љубављу оживети све што је умрло и смрти ће тада нестати. Исто као што је Бог својом љубављу створио свет ни из чега, тако ће и из љубави оживети све што је умрло. Бог Отац је свога Сина, Исуса Христа, кога

зато што је слободан, и зато што је човека, такође, створио слободним.

Јелена Машић, вероучитељ

Ускршња чаролија

О, Исусе Христе, Боже,
без тебе се ништа не може!

У храбрости разапет,
васкрснуо у божански лет.

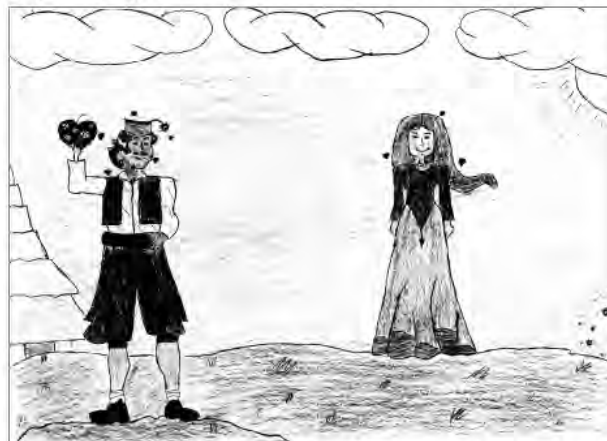
Распет на крсту, каза своме
оцу: *Узми душу моју, бићу
поред тебе!*

На добробит вере наше
и народног православља.

Стефан Булајић, VI

Зашто баши јаје?

Јаје је савршен производ природе. Кроз историју, увек је представљало не-што мистериозно, маги-чно, лековито, али и храну наравно. Јаје је универзални симбол ускршњих празника свуда у свету. Том приликом јаја се боје у различите боје, исцртавају или украшавају на друге начине, а све у част прослављања његове симболике.

Катарина Добриловић, VI₂

У паганским временима јаје је представљало поновно рођење земље.

Дугачкој и тешкој зими дошао је крај и земља је поново почела да се буди и цвета. Све то подсећа на јаје, које означава нови живот. Зато се и веровало да јаје има посебне моћи. Са доласком хришћанства, јаје није остало само симбол поновног рађања природе, већ је постало и симбол поновног рађања човека.

Васкрс (или Ускрс, како је народ називао овај празник) је прошао, а свако од нас је био у прилици да му честитају или да сам неком честита најзначајнији хришћански дан у години. Том приликом најчешће се користе три различита облика глагола **ВАСКРСНУТИ** и то: **воскресе-** најчешће, чак и на телевизији, **васкресе-** нешто ређе и **васкрсе-** најређе. Шта је од овога правилно?

Облик **воскресе** је из руског језика, тачније то је рускословенска редакција старословенског језика са групом **РЕ**, која је карактеристична за руски језик и због тога овај облик није у духу нашег језика.

Облик **васкресе** (некада и **воскресе**) је такође неправилан, јер је настао мешањем две редакције, и то српскословенске и рускословенске. Има српскословенску групу **ВА** на почетку и рускословенску **РЕ** на крају.

Облик **васкрсе** се развио у нашем језику из старословенског, преко његове српскословенске редакције. Да је овај облик правилан, доказује и група **РС** која је типично наша, што сведоче и сродне речи типа КРСТ, КРСТИНАТИ и сл.

Дакле: **Христос ВАСКРСЕ!**

Занимљивости

У царској Русији јаја су имала посебан значај, нарочито од 1884. када је златар Петар Карл Фаберже, пореклом из Француске, израдио за цара Александра III Романова прво скуповено јаје од племенитих материјала, украшено драгим камењем. Од тада па све до данас Фабержеова јаја представљају симбол царске раскоши, оригиналности и укуса негованог на двору последњих Романова.

Прво ускршње јаје за двор, које је било поклон цара Александра III Романова супрузи Марији, Фаберже је направио 1884. Царица је била толико одушевљена јајетом да је договорено да сваке године Карл Фаберже на Ускрс императорки поклони по једно скуповено јаје. Изглед ускршњег јајета, а нарочито поклон – изненађење које је у себи скривало, чувани су као највећа тајна.

За основу јаја коришћен је природни камен, јаспис, родонит, ахат, кварц, лапис лазули и нефрит. Техника у којој су рађена, делимично провидни емајл, била је изузетно цењена у 19. веку и захтевала и по неколико слојева емајла, од којих сваки мора да буде посебно печен. Најчувенији је био емајл у боји остриге, чији је колорит зависио од светла под којим се гледа. Од материјала су коришћени злато и сребро, бакар, никл и палاديјум, а готова јаја на крају су украшавана драгим камењем – сафирима, рубинима, смарагдима и дијамантима. У Фабержеовој радионици направљено је 56 царских јаја, од којих је до данас поуздано лоцирано њих 44, а још два знамо са фотографија.

Литерарна секција

Моцарт

Волфганг Амадеус Моцарт, познатији као чудо од детета, један је од најпознатијих и најталентованијих стваралаца у историји класичне музике. Још у најранијој младости постаје икона музичке сцене свога времена. Моцарт је већ од своје шесте године наступао на концертима, а у дванаестој је дириговао оркестром и компоновао своју прву оперу. Био је најбољи ученик свог професора Јозефа Хајдна и за свега три и по деценије свог живота написао више дела од три просечна композитора, што ће рећи да је компоновао око 600 дела до своје дванаесте године. Најпознатија је *Фигарова женидба*, а његово последње дело, које је, нажалост, остало недовршено, је *Реквијем*, написан у последњим данима његовог краткотрајног живота. Један од његових поштовалаца Антони Дворжак, чешки композитор 19. века, једном приликом је својим студентима поставио јако необично питање:

Шта је Моцарт?

Пошто је настао тајак, упита их поново:

Зар не видите сунце на небу?

Они одговорише:

Да, видимо!

На то Дворжак рече:

Молим вас, запамтите заувек - Моцарт је сунце!

Ове године се поводом обележавања двеста педесет година рођења чувеног Аустријанца организују разне културно-уметничке манифестације широм света.

Остаје нам само да се надамо да ћете, и поред окупације данашње *квалитетне* музике, имати слуха за овакве јединствене уметнике и бити отворенији ка класицима светског гласа.

Wolfgang Amadeus Mozart

Занимљивости о Моцарту

* Моцарт у шестој години наступа са својом сестром пред аустријским царем у Бечу.

* Волфганг је имао прилику да упозна целокупно музичко стваралаштво своје епохе, што је тада била реткост.

* Године 1763. упознаје се са Гетеом на својој турнеји по Аустро-Угарској и Немачкој.

Стефан Маричић, VI,

* Новембра 1769. Моцарт одлази на своје прво путовање по Италији, обилази Верону, Милано, Болоњу и Мантову и тада стиче међународну афирмацију.

* На том путу добија и нека висока јавна признања, као што су орден "Златне мамузе" од римског папе и титулу почасног члана Болоњске академије.

* 1778. године Моцарту се дешава велика трагедија- умире му мајка за коју је био јако емотивно везан.

* Хајдн је у једном писму Моцартовом оцу Леополду написао: „Ваш син је највећи композитор којег лично и по имену познајем“.

* Моцарт у част Хајдна, као доказ

утицаја који је творац класичног симфонизма и камерне музике имао на њега, пише шест гудачких квинтетета.

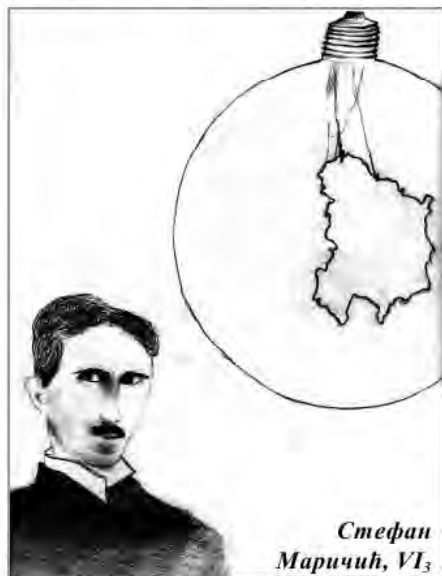
* У последњим годинама свог живота Моцарт живи у великој беди и немаштини, што је узроковало настанак болести која га је окупирала.

Ивана Јоцовић, VII,

Пред портретом Николе Тесле

Захваљујући генију какав се рађа једном у веку, снови и маштања радозналост дечака из Смиљана постали су стварност. Теслина упорност и неисцрпна жеља за истраживањем допринели су да коришћењем природних сила дођемо до услова за бољи и богатији живот сваког појединца на планети.

Никола Тесла прошао је пут од посматрача природних појава, које су се догађале под звезданим личким небом, до необуздане снаге Нијагариних водопада. Пут у свет знања и науке, у откривање тајни, у

Стефан
Маричић, VI₃

проналажење и откривање патената који ће својом ефикасношћу задивити свет. Тај пут је занимљиво и поучно путовање у будућност, пример како треба искористити свој живот и време којим располажемо све за добробит човека, без обзира живи ли он у велеграду или негде на далеким планинама. Тесла је својим знањем осветлио планету, омогућио ђацима да читају у најмрачнијим ноћима, покренуо моћне машине, трамваје и возове. Као какав чаробњак разумео је тајанствене снаге природе и усмерио их ка новим

правцима, укротио разорне громове, од кретања направио светлост, од једне до друге удаљене тачке преносио невидљиву, али корисну снагу.

За нас Србе Тесла представља пример и понос, лик који се никада не заборавља, који поред свих заслуга припада и духовној снази, снажљивости, инвентивности и драгоцености ума нашег народа.

Никола Марковић, VIII раз. Враћевиница

У прошлом броју смо писали о жаргону. Мада већина наших другова није за овакав начин изражавања јер сматрају да није ИН, може и овако - одлучите сами:

Један занимљив догађај

Као и увек, долазим из школе са швецом. Улазим у гајбу и видим кеву и фалета како седе на кревету. Погледах у чуку и таман се бацим у размишљање да мало бубачим, кад се зачу бука. Вирусмо кроз прозор и видесмо два одрасла шабана како се свађају, тек ће један:

Немој да си толика стипса, као да ћеш рикнути за коју кинту, смарачу, колико си алав на паре. Други му узврати:

Даћу ја теби брате, кад ти будем опалио шамарчину, сабићу те у земљу међу живљулке! Иди дођавола, морону!

Какви болиди, помислих. Фрка је слутила на фајт. Нисам стигла да снимим остале детаље, а у даљини чух сирене - стижу керови по нове муштерије за бајбок. Пајкани су били изненађујуће брзи, ставише им лисице на руке и правац ћорка. Кева се поче деренцати на нас две и само што не настаде још један фајт.

Моје време за штребање је прошло, па сам на крају завршила у свом кревету.

Јелена Николић, VI₁

Физика - такмичење

Мирно јутро тог 11.марта 2006. године разбили су гласови многих шестака,седмака и понеког осмака, који су кренули на Општинско такмичење из физике. Такмичење је одржано у ОШ Краљ Александар I. Задаци су били компликовани. Требало је бацити куглу да не падне на земљу, а Ђути је заборавио да је кугла тежа од јабуке. Возови су јурили брзином од 90 km/h и требало је измерити пролазно време и узети карту за прво место. Само је један седмак из наше школе изашао као победник из борбе са метрима, херцима, паскалима. Марко Петровић - други. Александар Јовановић (VIII) из Враћевинице био је трећи. Уз њих двојицу, на место где су возови бржи, а кугле теже тј. окружио такмичење кренули су и Саша Петровић (VI₂) и Радица Ђорђевић (VII₂) где се њихово путовање и завршило.

Следеће године спремићемо се боље и покушаћемо да урадимо оно што ове године нисмо успели.

Марко Петровић, VII₂

Хемија-такмичење

Дана 25.03.2006. одржано је Општинско такмичење из хемије. На такмичењу није било ученика осмог разреда из наше школе, али су се зато седмаци Бојан Терзић, Војкан Радивојевић, Огњен Јовичић и Владимир Николић потрудили да остваре што бољи пласман. Најбоље се снашао Бојан, који је освојио треће место. Ево његових утисака са такмичења: *За такмичење сам се спремао два месеца и није ми било тешко. Нисам имао трему, очекивао сам јаку конкуренцију. Нажалост, не идем на окружно такмичење, јер иако сам освојио треће место, немам довољно бодова да бих се пласирао даље.*

Негујемо традицију Светосавља

На Савиндан, 27. јануара 2006. године, изведена је светосавска приредба, овога пута са називом *Чудотворна икона*, осмишљена на веома оригиналан и маштовит начин. Светосавску беседу

приредио је учитељ Саша Радичевић, драмски део приредбе осмислили су наставници српског језика Емина Ђурић и Горан Савић, а хор, под руководством наставника музичке културе Радише Јовановића, употпунио је доживљај на сцени. Ученици су својим залагањем, а наставници подршком и стрпљењем, учинили да све изгледа беспрекорно и да гледаоци осете дух прошлости. Они су, по старом обичају, пажљиво одгледали приредбу и уживали, како у драмском, тако и у музичком делу, награђујући извођаче широким осмесима и позитивном енергијом. На сцени су се смењивали глумци и рецитатори праћени хором и могао се видети српски средњовековни двор,

упорност и љубав принца Растка, његов одлазак на Свету Гору, где је, праћен верном голубицом, покушао да открије тајну неуништивног бедема.

Колико је наша *Чудотворна икона* била успешна и колико је снажан утисак оставила на публику, сведоче аплаузи задовољне публике.

Даница Вучетић, VI₂

Светосавска беседа

Драга децо, учитељи и драги гости- срећна вам слава!

Данас је велики празник, велика радост. Слава свих наших школа, наше деце и нашег народа. У храмовима служба, у школама и домовима молитва и свечаност. Прослављамо светитеља преко кога милост Божија походи наш народ.

Веома давно живео је један млади принц. Био је необично mudar, богат и леп. Сва врата светске славе и уживања била су му отворена. Али, нешто га је одвраћало од тих чари. И једнога дана, тајно од својих родитеља, он завара траг дворској пратњи и побеже на једно пусто место где се настани као сиромашни странац. Једина жеља му је била да своју душу осветли Божјом истином.

Много касније, овај краљевић, вођен Божјом руком, врати се из пустиње у своју земљу као принц цркве и духовни вођ своје нације за сва времена. Иако је био без деце, он је кроз векове постао отац милиона својих духовних синова и кћери.

Ово се догодило пре више од осам векова, али буктиња коју је он упалио у своме народу, још увек гори, а број његове духовне деце све је већи. Он је био пријатан, али неустрашив; необично леп, али врло скроман; веома активан, али сталожен; друштвен, а ипак усамљен; Умео је да живи отмено у оба света, те су се многи на њега угледали.

Читав свој живот и дело свети Сава је ставио у службу свога народа и земље. Нема сумње да је свети Сава највећи и најомиљенији српски светац, као и главни јунак српског народног предања.

Он је почетак свих наших почетака, а цела Србија је раскошна светосавска авлија.

Честитам свима данашњи празник, школску славу, уз молитву светог Саве:

Драги Боже, стопама твојим дај да ходим!

Дух Твој Свети да ми је вођа!

Зрачи моју душу вечним зрацима љубави!

Пусти доброту Твоју да загреје душу моју!

Правда Твоја нека завлада душама свих људи!

Твоје Царство нека је наш дом!

Слава Твоја нека засија човечанству да упозна Тебе и љубав вечну!

Песма Твоје радости вечно нека бруји у нашим срцима!

Молимо Ти се, Боже Велики, услиши наше жеље!

Амин!

Беседио Саша Радичевић, учитељ

Ивана Ђорђевић, IV₁

Нишко позориште у нашој школи

У нашој школи је недавно изведена веома весела представа коју су одиграли глумци Нишког позоришта. Основна тема била је Нушићева *Ауто-биографија*, а било је и сцена из *Сумњивог лица*.

Пред стандардно заинтересованом и културно васпитаном ђачком публиком наше школе, на бини су се смењивали професионални глумци који су својим манирима и хумором засмејавали децу. Представу су почели уз музику, што је употпунило доживљај. Вешти уметници, од којих се доста тога дало научити, дали су одговоре на многа питања из живота, а је хумора било највише. Пошто су у публици била искључиво деца, често су за то награђивани бурним аплаузима. У своју представу су укључили пар дечака и једну девојчицу из публике, који су уз музику вешто играли и уклопили се у сценарио.

У почетку се некима од нас, с' обзиром на сиромашну сценографију (оправдано, имајући у виду да су глумци дошли чак из Ниша),

чинио да неће бити забавни, али смо касније видели да су они прави професионалци. Научили смо како се глуми, без обзира на услове.

Носилац главне роле Живко Вукојевић, добитник Стеријине награде за глуму, пленио је професионалношћу, његов колега Југо је, поред глуме, вешто и весело свирао хармонику и увесељавао нас, а Маја Живић, једини женски лик на сцени, изузетно нас је изненадила својом непосредношћу коју је показала и након представе.

По завршетку представе смо, као и увек, аплаudirали, а они заинтересованији добили су и аутограме.

Драго нам је што још увек постоји неко ко ће нам улепшати живот и надамо се да ће оваквих представа бити што више, јер су нам у овим годинама заиста потребне.

Јелена Николић, VI₃

Гимназијалци на сцени

У Дому војске, или како се сада већ зове ова установа, 20. априла 2006. године одиграна је победничка представа Десетих позоришних сусрета гимназија Србије *Путујуће позориште Шопаловић*, у извођењу милановачких гимназијалаца. Глумци су нам дочарали доба Другог светског рата у Ужицу, а тема је живот тадашњих уметника и преживљавање народа. Направљен је контраст између живота глумаца и *обичних* грађана прожет хумором, што представи даје посебну димензију. Ученици гимназије, предвођени професором српског језика Виолетом Радовић, глумили су као професионалци, а целу причу смо доживели као да смо и ми

учествовали у њој. Сваки врисак и пуцањ звучали су стравично. Колико је све било уверљиво, говори и буран аплауз задовољне публике, чију су половину чинили ученици наше школе.

Представа нам се јако свидела и волели бисмо да гледамо још пуно оваквих манифестација, а надамо се да ће неки од нас ускоро учествовати у сличним гимназијским пројектима..

Нада Јоксимовић, VIII₂

Литерарно и ликовно стваралаштво ...

Илијана Љеваја, V₁

Мој над

Једне вечери лежао сам на кревету и гледао филм. Мама ме је покрила ћебетом и отишла у купатило. Гледајући филм, заспао сам. Почео сам да сањам догађаје из филма. У току сна пао сам са кревета заједно са ћебетом и наставио да спавам. Када је мама ушла у дневну собу, изненадила се јер ме није било на кревету. Ја сам све то преспавао и нисам се будио. Када сам се пробудио, мама је тати и мени испричала шта се синоћ догодило. Сви смо се заједно смејали, а тата је рекао да сам ја меда који спава зимским сном.

Немања Станојевић, II₂

Моја велика глава

Једног сунчаног дана мама је извела мене и сестру у парк. Парк у центру града био је пун деце. Сестра и ја смо радосно потрчали радујући се љуљашци, тобогану, вртешци, клацкалице и гвозденом возићу. Мама нас је са стране посматрала и разговарала са познаницима.

Моја сестра се спуштала низ тобоган, а ја сам ушао у метални воз. По возићу сам се пењао и одлучио да се провучем кроз један метални отвор. Увукао сам ноге и тело кроз отвор, али главу нисам могао да провучем. Стајао сам укочено и нисам могао да се померим. Уплашено сам повикао мајку. Многа деца су се окренула према мени и почела да се смеју.

Да ли се то заглавила велика глава, насмејано је упитала прилазећи моја мајка.

Иако сам био уплашен, и ја сам почео да се смејем. Мајка ме је извукла из воза, а ја сам се и даље смејао због главе која није могла да прође кроз отвор воза. Дуго су ме другари задиркивали и смејали се овом догађају.

Светозар Јовичић, II₃

Милица Миленковић, V₂

Александра Лековић, III₁

Моје одељење

Моји другари
нису много стари,
разред смо ми трећи,
од другог смо већи.

Физичко нам најдраже,
српски иде добро,
а на часу математике
може бити кобно.

Тужни смо сви
када неко није дошао,
и такође смо тужни
кад је час физичког прошао.

Давид Николић, III раз. Враћевиница

. . . ученика наше школе

Тара

Планина Тара,
наша срећа,
од свих других
и лепша и већа.

Павиљон број један,
Пахуља се зове,
планина нам спрема
изазове нове.

Непрестано ће падати снег,
биће тужан бели брег,
а јеле и горе
сијаће де зоре.

Катарина Јовановић, IV₃

научи игру са кликерима и никако му није било јасно шта то сија на плафону. Обули смо патофне, скочили из кревета и кренули са игром. Превртао се, падао и врштао од среће.

Пред зору, уморни и исцрпљени, вратили смо се у кревет. Осетио сам нечије руке како нас покривају и јаче загрливши свог меду, утонуо у сладак сан.

Филип Илић, IV₂

Милица Миленковић, V₂

Прича мог меде

Док је мраз сликао по мом прозору, мој пријатељ и ја смо ушускани лежали у топлом кревету. Док сам тонуо у сан, медине ручице су почеле да мрдају.

Скочио је из кревета и трудио се да ме што јаче повуче за косу да бих га погледао. Сео сам и тада је почела медина прича. Причао је о далеким путовањима, о дружењу са месецом и звездама, желео је да

Никола Каловић, VII₃

Стигло је пролеће

Златно сунце на небу гори,
цвркућу птице, поток жубори.
Земљу покрили теписи зелени,
скакућу шумом срне и јелени.

Дрвеће обукло хаљине нове,
меда престао да сања снове.
Румене јагоде вире из траве,
љубичице мирисно подигле главе.

Песмицу пева славуј на грани,
дани су дуги, топли и сунчани.
По шуми скакуће зека мали:
Стигло је пролеће, свима се хвали.

Виолета Јанковић, IV раз. Сврачковици

Пролеће

Пролеће најављују ласте и друге птице селице. У пролеће цветају весници пролећа, а то су љубичице, висибаве, кукурек. Пролеће буди срећу

у свима, а највише у птицама и пчелама. Птице весело певају и цвркућу. Пчеле вредно раде да би уз мало труда произвеле више меда.

У пролеће листају шуме. Лептири слећу са цвета на цвет, а неке птице поправљају стара гнезда и радују се зрацима сунца.

И ја се радујем пролећу.

Стефан Стојановић, II раз. Сврачковици

Догодила ми се прва љубав

Сви ми у животу имамо неку симпатију или љубав коју дуго памтимо. Неки кажу да се прва љубав памти до краја живота. Мени се прва љубав догодила у вртићу. У вртић сам кренула са непуне две године и због тога никога нисам волела, чак ни маму која ме је тамо водила. Како су дани пролазили, било ми је све лепше. Било је пуно деце и играчака. Мени се највише свидео један дечак смеђе косе, црних очију и мало нижег раста од мене. Биле су

Јована Живановић, V₁

то обостране симпатије и погледи. Од тада сам једва чекала када ће да дође још један радни дан да бих ишла у вртић. Увек смо за столом седели једно поред другог. Ја сам увек тражила од маме да ми облачи сукњице, хаљинице, да ми везује репиће. Сада се ретко виђамо, зато што он иде у другу школу. Када се видимо, кажемо само једно стидљиво - *Здраво* и кришом се погледамо.

Сада ми је све то смешно, али се свега тога радо сећам.

Ивана Ђорђевић, IV₁

Зимски пејзаж ме подсетио на ...

Седео сам у кући и посматрао снег који је лагано падао. Сетих се једне девојчице која се зове Маја. Снег ме је подсећао на њену лепоту.

Лазар Илић, VI₂

Запазно сам је на рођендану код моје другарице. Свидела ми се. Њене црне очи и црна коса увек ће ми остати у мислима. Душа ми још увек жуди за њом. Када помислим на њу, крв прокључа мојим венама и срце ми ужурбано закуца. Када ме погледа својим црним очима, као да ме зачара и останем скамењен.

Зимско доба највише волим, јер се тада пробуди моја жеља за њом. Око мог срца никада неће бити леда и снега док она постоји, јер оно куца само за њу.

Ако не буде моја, увек ће ми остати у мислима и ни једна друга неће бити као она!

Срђан Милановић, VI₃

Грубо лице, а нежно срце

Личност која ми служи за углед је моја бака Дивна.

Нижег је раста. Има смеђу косу и браон очи из којих увек зраче љубав и топлина. Руке су јој грубе од рада. Када мама и тата нису ту, она је увек спремна да нас причува и испуни све наше жеље. Често ме испрати у школу и у мој џеп кришом стави неку парицу за џепарац. Кад ме тата и мама грде, она нађе оправдање за све моје несташлуке. Никада ме није грдила и увек има разумевања за мене и моју сестру.

Трудим се да јој узвратим сву љубав коју она мени пружа.

Павле Живковић, IV раз. Враћевшница

Математика

Млади математичари наше школе, полако али сигурно, освајају математички свет бројки и геометријских тела и ускоро за њих неће постојати нерешивих математичких проблема. Те нове снаге долазе из IV разреда, тачније из IV₂ одељења, а то су: Александар Станојевић и Ненад Теодоровић. Ова два талентована дечака осветлили су образ нашој школи на општинском и окружном такмичењу, освојивши импозантна места; **Александар Станојевић I** место на општинском и **I** место на окружном такмичењу, а **Ненад Теодоровић II** место на општинском такмичењу из математике. Надамо се да ће тако брилијантно наставити и у предстојећим годинама даљег школовања.

Биологија

Биологија је, као и увек, и ове године у самом врху такмичарских пласмана. Наши биолози и сада су се потрудили да достојанствено репрезентују своју школу и своје наставнике, успешно се припремивши за овогодишње такмичење из свог омиљеног предмета. Највише успеха и победничке радости имали су: **Марко Петровић (VII₂)** освојивши **I** место на општинском, а **II** на окружном такмичењу; **Душана Стефановић (VIII - Враћевшница)**, **II** место на општинском и **III** на окружном такмичењу и **Немања Радојичић (VII₂)** освојивши **III** место на општинском такмичењу из биологије. Свима њима желимо да буду успешни

О свему по мало

Ево најзаслужнијих чланова новинарске секције, који су читаве године марљиво радили у оквиру редакције, скупљајући и сређујући чланке, интервјуишући и осмишљавајући изглед свог 16. по реду листа. Управо их видите, док вредно раде на самом финансирању "Врта детињства". Можда неко од њих настави да се бави овим послом и касније!

Пекар

Пекар је добар и частан човек,
такав је био и биће до век.
Бело му одело и он је бео,
као да је у белу фарбу сео,
и млеко и сир цео живот јео,
па онда црну боју клео.
На глави као да носи вео,
баш је бео, бео је цео,
као да је белу вуну плео
и да је као мливар пшеницу млео.
Пекар хлеб меси
и покушава што боље да га удеси.
За то користи најбоље брашно,
да се неко не наљути страшно,
Да би хлеб пекао, ватру пали,
реш га пече, да се нико не жали.
Сада се свима хвали
да таквог хлеба нема у читавој махали,
да га једу и велики и мали,
најбољи је и ништа му не фали.
Пекар хлеб пажљиво пече,
да би после могао лепо да се сече.
Да се једе по дану и увече,
да буде мекан и за оне који просе и клече,
да се од њега људи лече,
да мала деца од њега престану да дрече.
Пекаров хлеб сви једу у сласти,
од тог хлеба ће свако дете порастати,
једу га и људи на власти,
добар је голубу, сеници и ласти.

Никола Мирковић, VIII раз. Враћевшица

Историја - Географија

У суботу 11. 03. 2006. године историјска војска наше школе кренула је у бој познат као Општинско такмичење у Такову. У борби за што више бодова и што бољи пласман, ученици наше школе добро су се снашли. Од петака посебно се истакла Јелена Мамић (V₃) освојивши друго место, које је задржала и на окружном такмичењу. Шестаци су ове године били најуспешнији: Тамара Баралић, Младен Михаиловић, Благота Рогановић (VI₁) и Виолета Јанковић (Враћевшица) својим бодовима успели су да се пласирају на окружно, док је Даница Вучетић (VI₂) освојила друго место на општинском и треће на окружном такмичењу. Драгана Бреберина (VIII) из Враћевшице заузела је прву позицију на општинском такмичењу.

У суботу 18. марта кренула је експедиција од 15 ученика наше школе кроз снежно невреме до Рудника и ОШ *Арсеније Лома*, где се одржавало Општинско такмичење из географије. Од девет ученика седмог разреда значајнији успех постигао је Немања Радојичић, који се и поред 79 поена и трећег места није пласирао на окружно. Из Враћевшице најбоље је урадио Александар Јовановић (80 бодова), који је био четврти и једини се пласирао на окружно такмичење.

Српски језик

И највећи лингвисти наше земље постидели би се пред овим младим људима који разоружавају својим знањем где год се појаве. За њих не постоје баријере и препреке, они једноставно руше све пред собом, а главно оружје им је оловка и књига. Сам Вук Караџић би могао бити поносан на овакав параштај младих познавалаца и љубитеља језика. У категорији осмих разреда истакли су се: **Милица Лукић** (I место на општинском и окружном такмичењу), **Јасмина Илић** (II место на општинском и окружном такмичењу), **Нада Јоксимовић** (III место на општинском и окружном такмичењу), **Драгана Бреберина** (II место на општинском и III место на окружном такмичењу) и **Душана Стефановић** (III место на општинском такмичењу). Од седмака најбољи су били: **Јасминка Милошевић** (II место на општинском и I место на окружном такмичењу), **Бојан Терзић** (II место на општинском и окружном такмичењу), **Зорница Николић** (I место на општинском и III место на окружном такмичењу), **Тамара Јоксић** (II место на општинском и III место на окружном такмичењу) и **Ивана Јоцовић** (III место на општинском такмичењу). У категорији шестака најдаље су стигле: **Душица Петровић** (II место на општинском и I место на окружном) и **Тамара Баралић** (III место на општинском такмичењу). Засенивши Моравички округ три ученика, а то су **Милица Лукић**, **Јасминка Милошевић** и **Бојан Терзић**, овог маја посетиће Вуков родни Тршић, где ће се такмичити са најбољим лингвистима из целе Републике.

Желимо им много успеха!

Волим Тару више од ичега, на Тари од секирације ничега!!!

Ишли смо на Тару. Када смо стигли, сместили смо се у пансион. Мало касније смо изашли на снег.

Мало смо се грудвали, па смо се сетили да правимо Снешка. Виктор и Немања су донели две велике грудве. Ја сам донела једну средњу за Снешкову главу. Остали су донели клиска, а учитељица разне цицамице. Када смо га завршили, био је феноменалан. Назвали смо га Слаткиш. Као награду смо добили пуно бодова. Вратили смо се у пансион срећни и задовољни. Наша другарица Јована Димитријевић ускликну: *Волим Тару више од ичега, на Тари од секирације ничега!*

Емилија Вучићевић, I₃

Цртица из I₂:

Учитељица пита: *Ко је написао песму "Бака"?*

Баца одговарају: *Нисам ја, нисам ја, нисам ни ја...*

Првак чита задатак: Бројеве из левог колена сабери...

Милан Милетић, I₁

Моје омиљено дрво

Моје омиљено дрво је храст. Он се налази у оближњој шуми. Мој храст је једно старо дрво израсло на брежуљку. Има лепу крошњу по којој лако могу да се пентрам. Сада је без лишћа, али ускоро ће озеленети. Једнога дана када је лишће опало, видео сам гнезда. Ово дрво волим и због тога што на њему живе птице. Кад год имам времена, обилазим га, играм се, заливам га, чистим око њега и још пуно тога.

Милош Врањеш, I₂

Победници окружних такмичења

Колико је тешко победити на општинском такмичењу, знају само они који су се такмичили покушавајући да остваре тај циљ. Е, а замислите сада колики је успех изборити се за победу на окружном такмичењу у конкуренцији ученика из пет градова Моравичког округа. Представљамо вам наше другаре којима је то успело.

Српски језик:

На Окружном такмичењу из српског језика које је одржано у ОШ "Кирило Савић" у Ивањици, ученици наше школе освојили су прва места у VI, VII и VIII разреду, што је успех вредан дивљења. Не памти се да је неком до сада то пошло за руком. Када се томе

додају два друга места у VIII разреду (Јасмина Илић и Нада Јоксимовић), једно друго у VII разреду (Бојан Терзић) и два трећа (Зорица Николић и Тамара Јоксић), онда је успех потпун. **Реч имају шампиони:**

Милица Лукић (VIII₂), победник у конкуренцији осмака.

Како се осећаш као ученик који најбоље зна српски језик у округу и шта очекујеш на републичком такмичењу?

Милица: *Одлично се осећам и имам утисак да је то било финале пре финала. Јако бих водела да поновим успех.*

Међу седмацима прво место освојила је **Јасминка Милошевић** (VII₃).

Јеси ли имала трему и каква је била конкуренција на такмичењу?

Јасминка: *Нисам имала трему јер сам и раније учествовала на оваквим такмичењима. Конкуренција јесте била јака, али сам успела да се пробијем на 1. место.*

Душица Петровић (VI₂), најбољи шестака србиста у округу.

Да ли си била сигурна у себе и своје знање пре поласка на такмичење?

Душица: *Имала сам малу трему, али недовољну да ме покоси и засмета ми. Знања сам понела довољно, што показује и прво место које сам освојила.*

Значајан успех постигао је и **Бојан Терзић** (VII₁) који је освојио друго место и заједно са Милицом и Јасминком изборио учешће на републичком такмичењу у Тршићу.

Бојане, колико си се спремао за такмичење?

Бојан: *У последње време сам се спремао нешто више, али мање него за општинско такмичење, јер сам веровао у себе.*

Техничко образовање:

У години Николе Тесле, прво место које су на Окружном такмичењу из техничког образовања, у различитим категоријама, освојили Марко Ђоковић (VIII₂), Војкан Радивојевић (VII₁) и Никола Мирковић (VIII раз.-Враћевшница), има посебну тежину. Ево какви су њихови утисци:

Марко, зашто си се одлучио да направиш брод?

Марко: *Пошто је 150 година Николе Тесле хтео сам да направим нешто из електротехнике, а и ту је била мала конкуренција.*

Одакле ти Војкане идеја да направиш трактор и елеватор?

Војкан: *Имам их у селу и пошто замењују људе у раду волим да их користим.*

Никола Мирковић нам је испричао једну анегдоту:

То је било два дана пред такмичење. Пошто имам 2 km од куће до школе, пролазио је мој комшија превозећи пакове колима која је вукао коњ. Ја сам мислио да би ми добро дошло да ме повезе јер сам носио рад. Када је замахнуо бичем, откинуо је далековод на раду. Код куће сам поправљао оно што је упропашћено и, када сам хтео да проверим како генерално ради, видео сам да је сијалица покварена. Нисам могао да стигнем да је поправим пре такмичења и на такмичењу су ми смањили бодове због тога, али сам ипак имао среће.

Математика:

На окружном такмичењу из математике Александар Станојевић (IV₂) показао је убедљиво најбоље знање и освојио прво место. Ево његових утисака:

Био сам смирен и писам се упулашио, јер сам се дуго и добро спремао са учитељицом.

Интервјуисале Тамара и Нада, VIII₂

Рачунарска инвазија вируса, црва и још по нечега . . .

Текст који је пред вама би требао да представља једно универзално упутство које ће вам помоћи да останете безбедни под Windows-ом док сте на Интернету. Оно од чега вам прети опасност на Интернету су **вируси и црви**, који праве штету без ичије контроле (имају ауторе, али нико после њихове израде не управља њима), и **ламери** – особе које краду туђе Интернет часове, бришу документе на туђим компјутерима, злоупотребљавају туђе компјутере за напад на друге компјутере, и слично.

Компјутерски вируси су мали програми, од свега неколико килобајта, који имају искључиво циљ да направе штету на зараженом компјутеру. Вирусе пишу *crackeri* - искусни програмери који су или стварно зловни, или желе да покажу како су Microsoft - ови оперативни системи намерно незаштићени. Размножавају се углавном тако што сами себе угњезде у друге фајлове, а штету праве тако што бришу или мењају фајлове на диску. За борбу против вируса се користе Антивируси – програми који спречавају да се ваш компјутер инфицира и који уништавају вирусе ако до инфекције ипак дође! **Универзална заштита од вируса се огледа у томе да сваки нови фајл који унесете на ваш диск треба обавезно да скенирате неким Антивирусом, пре него што се покрене.** Ако вам је Антивирус стално укључен, за ручним скенирањем нема потребе, јер ће активни Антивирус скенирати сваки фајл који покренете! Осим што сте обавезни да на свом компјутеру имате Антивирус, обавезни сте и да том Антивирусу

сваког месеца обезбедите најновије базе података о новим вирусима, како би он откривао и нове вирусе! Начин на који му то обезбеђујете се зове **абдејтовање**, и све што се ту од вас очекује је да сваког месеца, док сте на Интернету, у прозору вашег Антивируса кликнете на **Update** – и Антивирус ће после тога све сам обавити!

Црви се за разлику од вируса, шире углавном путем email-а, мада у поледње време и преко канала! Шире се тако што жртва добије email са прикаченим фајлом, из незнања га стартује, и аутоматски постаје даљи преносилац црва, тј. црв се сада и са дотичног компјутера шаље на email-ове пријатеља дотичне жртве, и тако у круг.

Ламери су углавном деца (од 13 до 20 година) која се забављају тако што поштену свету упадају у компјутере и на њима праве штету, и деца која би хтела пристип Интернету стално и то бесплатно! Сада вам је потпуно јасно зашто краду туђе Интернет сате! И код крађе и код прављења штете,

тројанац је тај од кога треба да се пазите.

Тројанац је исто програм, који, када се убаци у нечији компјутер, шаље све шифре на email ламеру (који га је убацио), омогућава том истом ламеру да преко њега (тројанца) приступи зараженом диску (што значи да ламер тада може да чита/пише/брише фајлове на зараженом компјутеру) или чак добије пун приступ зараженом компјутеру или га искористи за напад на неки други компјутер. Све то без знања власника зараженог компјутера! Последице могу да буду катастрофалне: **ламер може да вам уништи сва документа на диску или неки пројекат који сте радили годинама, може да вам потроши Интернет сате које сте уредно платили, или чак може да са Вашег компјутера нападне сервер неке банке и доведе вас у незгодну ситуацију.**

Преузето са сајта www.ptt.yu

Информатичка секција

Јутарње лудорије

Док је досада у мени зевнула по трећи пут, а лудост ме, као и увек, тако луда дигла из кревета, пришао сам прозору и погледом шарао по... ни сам не знам чему.

Бацао сам мисли, превртале су се из једног ћошка у други и тако сатима. Расуо сам по себи неке осећаје и мане, играо се њима. Знао сам да је **еуфорија** плесала кроз мене и нестала, док је **сумња** покушавала да повуче конце. **Истина** је од оних који би се крили, али шта то вреди када ће на крају да је пронађу, а њен најбољи друг **понос** био је значајна сенка у мени. **Опрез** је, такође, важна фигура. **Лепоту** сам купао у кристалном језеру, а **слободу** у даху ветра. **Лаж** је упорно покушавала да ми се допадне, али су је моје мисли убрзо избациле из игре. А **љубав**, где је у целој тој причи љубав? Њу сам сакривао у најлепшим баштама и вртovima, али кад би лудост улетела у неку од њих, поломила би сваки цвет, а затим би нестала и љубав.

Брзином комете капљица се приближава мом прозору и буди ме из мисли, а ја се тог тренутка враћам у кревет и почињем препакивати тајне из већег ковчежића у мањи.

Кристина Мијатовић, VI₃

Марко Илић, VII₃

Питали смо, рекли сте, препоручујемо ...

... из педагошке службе

Прошлог месеца педагошка служба наше школе спровела је анкету о утицају медија на децу којом је обухваћено 182 ученика од 5 до 8. разреда. Истраживање смо спровели како бисмо истражили везу наставе и њеног оплемењивања медијски актуелним садржајима.

На питање како користите слободно време и како процењујете медијску понуду разних програма, рекли сте да још увек читате књиге (похвала за оних 42 који то раде). Сто четрдесет девет ученика у слободно време гледа ТВ, 51 ученик компјутер користи за истраживање програма, Интернет, вежбање и учење, а 59 примећује недостатак научног, школског и дечјег (тинејџ) програма. Занемарљив број вас ништа не би мењао у ТВ понуди, што говори у прилог томе да бирате оно што гледате. Највише ученика гледа филмове (похвала онима који и ту бирају) и спорт. Посебно истичем оних 40-ак који гледају научни, школски програм и дечје емисије и тиме доприносе проширивању свог знања.

Када је гледање ТВ-а у питању забрињавајуће је то што, 57-оро вас гледа програм око 4 сата дневно. У твом узрасту је потребно више кретања како не би дошло до деформитета кичме, и осиромашења маште, као и потпадање под утицај оних који те засипају пропагандним ТВ порукама, а ти све мање размишљаш о томе.

Осамдесетак вас нема узоре у ТВ ликовима (овај број опада са узрастом). Приметно је да су узори старијим ученицима ликови код којих доминира интелигенција и карактерне црте, док су млађи у опасности да их заслепи снага, слава, изглед и понашање неке личности.

Избацили бисте из програма: латино-америчке серије, политичке емисије и вести, рекламе и емисије типа Гранд-а. И поред свега овога највише вас гледа ТВ Пинк (123). За критику је то што НИКО на радију не слуша НИШТА сем музике! Радио развија машту, интелигенцију, подстиче концентрацију, а успут можеш нешто корисно и да радиш. Препоручујемо свима, посебно онима који би волели више емисија о проблемима и дилемама младих, да проведу паметно 1 сат дневно у интервалу од 9 до 10 сати пре

подне на првом програму Радио Београда сваког радног дана када се емитује блок оваквих емисија.

За крај један занимљив податак. Људи памте: 10 % онога што читају, 20 % онога што чују, 30 % онога што виде, 50% онога што виде и чују (гледање илустрација, демонстрације, образовне емисије), 70 % онога што кажу и напишу, одиграју или посете (драматизације, писање, бављење датим проблемом), 90 % онога што ураде (мисли се на остваривање циљева, трагање за решењима, доживљавање нечега).

Сања Петровић, VI₂

Радознали могу прочитати кратак текст о утицају телевизије у књизи „Конфликти и шта са њима“ (стр. 58). За све оне које ова тема интересује (а има их доста) надамо се да ћемо успети да организујемо трибину са занимљивим гостима...

На крају – уживајте у медијској понуди, али је корисно и паметно употребљавајте! Комбинујте књигу, дискусију и медије, па направите укусну папазјанију од које ћете велики (по памети) порастити!

Ваше Драгана и Драгица

Песнице народа мог

И ове године одржана је манифестација *Песнице народа мог* на којој су се такмичили најбољи рецитатори нашег града. На школском такмичењу, у категорији I-IV разреда, најбољи су били Јована Димитријевић (I разред), Милица Михаиловић (II разред), Милена Степић и Војин Динић (III разред) и Јелена Миловановић (IV разред). У конкуренцији старијих разреда најбоље су рецитовали Јања Јосифовић, Игор Пантелић, Никола Каловић (VII разред), као и Јована Петковић и Тамара Милановић (VIII разред).

Милица Михаиловић, II₁

Сви ови ученици квалификовали су се за општинско такмичење. На Општинском такмичењу најбоља је била Милица Михаиловић (II разред) обезбедивши учешће на Окружном такмичењу које је одржано у нашем граду 8. априла 2006. године уз учешће ученика из Горњег Милановца, Чачка, Лучана, Гуче и Ивањице. Надамо се да ћемо идуће године бити још успешнији.

И ове године ученици наше школе истакли су се у освајању награда на бројним конкурсима међу којима је био и Наградни конкурс Црвеног крста Горњег Милановца на тему „Крв живот значи“. Награђени су литерарни и ликовни радови следећих ученика: Драгана Ђорђевић (VII₂), Весне Тешић (VI₁), Кристине Матијевић (V₁), Драгана Чутовић (V₁), као и радови Милене Јовановић и Јоване Павићевић, ученица V разреда из школе у Враћевшници.

Шездесетогодишњица школе у Враћевшници

Темељи школства у Враћевшници постављени су још давне 1830. године, када је прва школа почела да ради у оквиру манастира Враћевшница.

"Јуна, 1936. почела је градња нове школске зграде у данашњој варошици. Нова школа има четири учионице од којих је једна већа, која ће служити као сала приликом школских свечаности. У сали је предвиђена и позорница ради ширења драмске уметности у овом крају. Поред учионица, биће још три одељења које ће служити за потребе школе и један велики ходник који ће моћи примити сву школску децу за време одмора. У току ове године школа је озидана и покривена", записано је у Летопису школе.

Током рата, 1945. била је запаљена, а 1946/47. (поред пута Г. Милановац- Крагујевац), сазидана је нова, двоспратна зграда која је и данас једна од највећих и најлепших у сеоским срединама. Смештена је на 1ха и 9а плаца, окружена вишедеценијским огромним кестеновима, боровима и јелама чије је крошње заклањају од погледа пролазника. Жућкаста, местимично обијена фасада само се назирала. Зуб времена је учинио да малтер отпадне, да се столарија ољушти и избледи.

Почетком јесени 2005. године прибављена су средства и омалтерисана је комплетна фасада, префарбана столарија (споља и унутра), поправљен систем грејања и замењена сва разбијена прозорска стакла. Добили смо и нове компјутере, апарат за копирање, нове географске карте и касетофон.

Остаје још да се фасада окречи, поставе олуци и да се, уколико буде средстава, уради мокри чвор и оспособи још једна учионица чији је зид веома трошан.

Свакодневно су организоване ђачке акције на уређењу дворишта и чишћењу корита оближње реке, како бисмо школски амбијент учинили лепшим, пријатнијим и спремни дочекали 60. годишњицу и прославу Дана школе.

Цртица из библиотеке

Невена Кнежевић, проф. српског језика

Књига је, дефинитивно, човеков најбољи пријатељ. Библиотека није обична кућа, већ ризница знања. Наша школска библиотека је недавно пресељена у нешто већи простор, што јој је дало и лепши изглед. Осим простора, библиотека је опремљена и новим рачунаром. У разговору са Зорицом Поломац, нашим библиотекаром, сазнали смо да у библиотеци тренутно има 4198 књига. Овај фонд користи 530 ученика и 44 наставника и радника наше школе. Ево још неколико актуелности из ове "оазе знања".

Које књиге су најчитаније?

Највише се чита школска лектира. Осим тих књига, највеће интересовање код ученика изазивају издања „Креативног центра“, било које врсте.

Највредније књиге у библиотеци су...?

Све књиге у библиотеци су значајне и свака има своју вредност. Међутим, ипак бих издвојила разне

енциклопедије и речнике, који се управо због своје вредности не могу износити из библиотеке, али се могу читати у њој.

Које сте вредније књиге набавили у последње време?

Једна од значајнијих књига, која је скоро набављена, је „Велика књига рекорда“. Вредност ове књиге је и у томе што је послужила ученицима који су учествовали у школском квизу знања и показали веома добре резултате.

Шта бисте препоручили ученицима да прочитају?

Овим путем бих похвалила првачиће као најмлађе, али и најверније посетиоце библиотеке. Осталим ученицима поручујем да што више читају књиге у складу са узрастом и према својим интересовањима. Уколико не могу да се одреде коју би књигу прочитали, ја ћу им радо помоћи као њихов „саветник за књиге“. Видимо се у библиотеци!

Александра Ђорђевић, VII₁

Наши бивши ученици – успешни спортисти

Владе Симеуновић

Јелена Вујовић

Марко Павићевић

О њима смо писали у нашем школском листу, док су похађали нашу школу. Писали смо о њиховим успесима које су постизали на спортским такмичењима основаца.

Поносили смо се њиховим резултатима и истицали њихов таленат за спорт. Неки ученици су били талентовани за више спортских дисциплина у том узрасту, а касније су усавршили неку од њих, у којој су постизали и данас постижу изузетне резултате.

Право је задовољство нас педагога, што су поред талента, стекли радне навике, самопоуздање, упорност и савладали сва искушења која су их могла одвојити од спорта.

Да би се постигао добар резултат у спорту, потребно је, поред

талента, и доста рада и одрицања, јака жеља за успехом као и способност да се превазиђе и неки неуспех.

За протеклих десет година таквих ученика "будућих спортиста" било је много, а овом приликом поменућемо само неке од њих који се данас активно баве спортом. О њима пишу спортске новине и спортске рубрике дневне штампе.

Радован Гавриловић (одбојкаш) - "Рибница", Краљево, I савезна лига;

Владимир Симеуновић (каратиста) - дугогодишњи репрезентативац;

Јована Бартошић (рукометашица) - "Дин", Ниш, I савезна лига;

Марко Павићевић (фудбалер) - "Севојно", I лига Србије;

Драгана Гобељић (кошаркашица) - "Војводина", I савезна лига;

Марко Милић (фудбалер) - "Рад" - омладинац;

Јелена Живковић (одбојкашица) - "Таково";

Јелена Вујовић (кошаркашица) - Чачак.

Сви они били су носиоци признања "Најбољи спортиста града" у пионирској, омладинској или сениорској конкуренцији.

Желимо им много спортске среће и да још дуго остану у спортском врху.

Млађима поручујемо да следе пример старијих другова.

Љубица Радуловић, проф. физичког васпитања

Марко Милић

Радован Гавриловић

Драгана Гобељић

Хуманитарна журка

Направити журку није никаква новост, али да се та журка претвори у праву хуманитарну акцију, то је већ реткост.

Ученици осмог разреда наше школе, предвођени Јеленом Маринковић и Марком Ђоковићем, су 10. 03. 2006. организовали хуманитарну журку. Сав новац који су ученици осмог разреда сакупили, а то је више од 5000 динара, уплаћен је на жиро рачун четворомесечног Лазара Славковића из Прельине, коме је била неопходна трансплатација коштане сржи.

∞ **Како сте дошли на идеју да организујете журку у добротворне сврхе?**

Јелена: Наш циљ није био само организовати журку ради провода, већ и да сакупимо што више новца за малог Лазара. Ми смо одавно желели да направимо журку, али нисмо имали идеју шта ћемо са тим новцем, да ли да дамо школи или... Онда смо једногласно одлучили да тај новац дамо у добротворне сврхе. На телевизији смо видели оглас за малог Лазара и желели смо да му помогнемо. Са

директором смо обавили разговор и журка је одржана у сали наше школе.

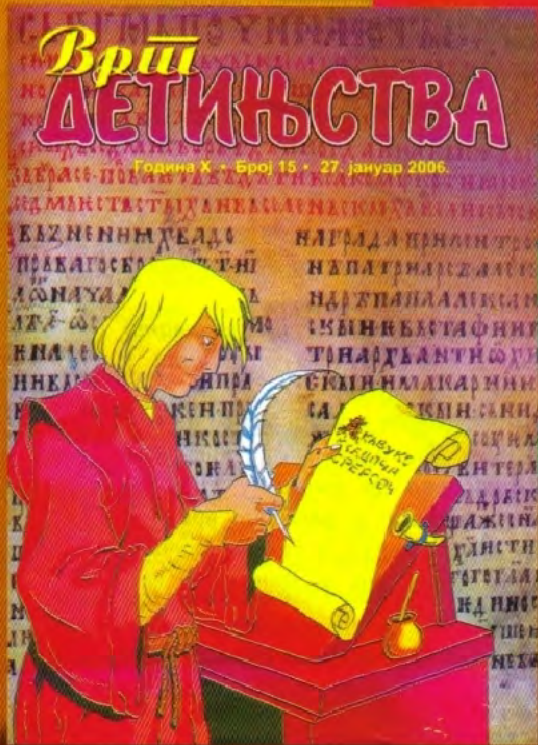
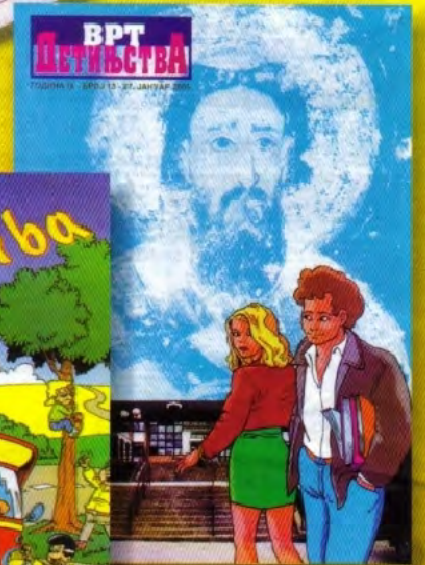
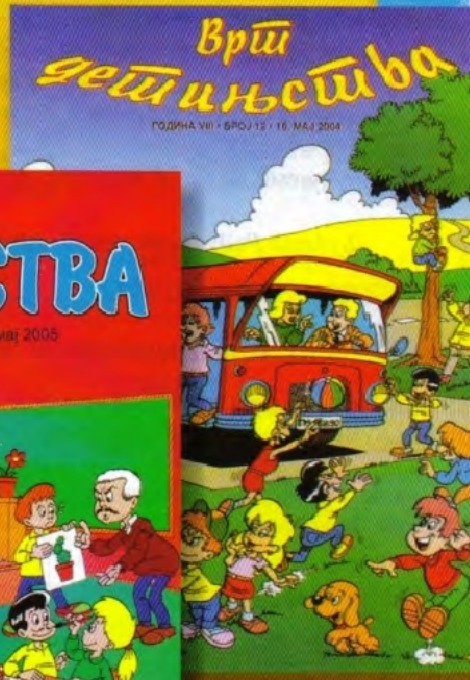
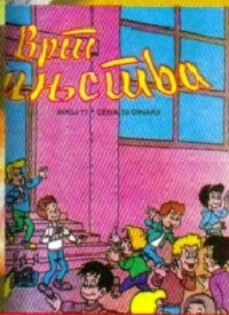
∞ **Да ли је било неких инцидената?**

Јелена: Као и увек када су наши ученици у питању, није било никаквих инцидената. За то су, поред осталих, најзаслужнији и наши наставници српског језика Емина Ђурић и Горан Савић, којима се захваљујем у име свих нас. Циљ је, поред свега, био и луд провод и добра забава.

∞ **Да ли ћете поново организовати журку и да ли ће и она бити у хуманитарне сврхе?**

Јелена: За саму журку ће морати да се потруде сви ученици, јер све зависи од понашања ученика, али наравно да имамо у виду да нешто слично поновимо у догледно време и такође у добротворне сврхе. У сваком случају, захваљујемо се свима, јер да није било вас, журка не би ни успела!

Милена Вујовић, VIII₂

10 ГОДИНА